

ΠΕΛΕΚΟΥΔΙΑ.

Κύριε Μή Χάνεσαι,

Μεσολόγγιον.—Ο φίλος σου Κωστής θέλει και καλὸ νὰ ἐνθυμηθῶ τὰ νιάτα μου τ' Ἀσμοδαϊκὰ ἐπιστέλλων σοι κανὲν μεθυγραφικὸν πελεκουδί ἐκ τῆς ἐπαρχιακῆς αὐτῆς σκοπιάς, ἐν ᾗ γονικὴ πρὸς τὴν ιδιοκτησίαν καὶ τὴν πατρώαν γῆν στοργὴ ἔταξέ με φρουρὸν ἀμπέλων, ἴδιος δὲ πλατωνικὸς πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἔως ἀφιλοκρεδῆ (;) προστάτην χηρῶν καὶ ὀρφανῶν· ἀλλὰ, φίλε κ. Μή Χάνεσαι, χωρὶς ὀλίγον ἂν ὀχι Dreher, τοῦλάχιστον Fischer, τί μέθυ ν' ἀποστάξῃ εἰς τὸ ἄκρον τῆς γραφίδος; Στείλῃ μου ὀλίγη μπίρα, κι' ἐγὼ νὰ σοῦ στείλω ὅσα θέλεις πελεκουδία.

Ἄλλὰ πῶς νὰ μοῦ τὴν στείλῃς; Ἀφοῦ σοῦ εἶνε εὐκολώτερον νὰ στείλῃς τὸ μεγαλείτερον κάρικο εἰς τὴν Ἰαμάϊκαν παρὰ τὸ παραμικρότερον δέμα εἰς τὸ Μεσολόγγιον; Θὰ φθάσῃ δὲ ταχύτερον ἴσως ἐκεῖ παρὰ ἐδῶ· τοῦλάχιστον ἐκεῖ θὰ φθάσῃ ἀφύκτως, ἐν ᾧ ἐδῶ ὑπάρχει κατὰ τὰ ἐξ δέκατα πιθανότης, ἀρκεῖ νὰ μὴ προσπελάσῃ τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Πατρῶν.

Ἡξεύρεις τὰς ἐφημερίδας σας καὶ τὰ γράμματά σας πῶς καὶ πότε τὰ λαμβάνομεν; ἢ νομίζεις ὅτι ἐπειδὴ σὰς λέγουν αὐτοῦ ὅτι ἀναχωρεῖ καθ' ἐκάστην ταχυδρομίον διὰ Μεσολόγγιον, καθ' ἐκάστην καὶ ἡμεῖς ἔστω καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἔχομεν τὰς πανταχούσας σας· μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτμοπλοίου ἔχομεν γενικὸν ταχυδρομίον, ὅτε πολλάκις αἱ ἐπιστολαὶ σας καὶ ἐφημερίδες σας ὄζουν δεκατετραήμερον!...

Ἐν τούτοις, θ' ἀνακράζῃς, οἱ ταχυδρόμοι πληρώνονται καὶ πληρώνονται διὰ νὰ ἔρχωνται καθ' ἐκάστην· πλὴν διατὶ νὰ κάμουν αὐτὸν τὸν κόπον, ἀφοῦ τὸ ἀτμόπλοιο δύναται ἀπόνως νὰ φέρῃ καὶ τὰ ἐπτά δισάκκια τῶν διὰ μιᾶς χωρὶς αὐτοὶ νὰ βασανισθοῦν τόσον νὰ κάμουν ὁδοιπορίας, ν' ἀναβοῦν καὶ νὰ καταβοῦν βουνα, νὰ περάσουν ποταμούς, νὰ τοὺς βρέξῃ ἢ βροχὴ καὶ ἡ θάλασσα, νὰ τοὺς φυσήσῃ ὁ βορρᾶς, νὰ τοὺς κουράσῃ τὸ ἄλογο, καὶ νὰ, καὶ νὰ, καὶ νὰ... δὲν εἶνε καλλίτερον νὰ πληρώνονται αὐτοὶ, καὶ τὸ ἄψυχον ἀτμόπλοιο νὰ δουλεύῃ δι' αὐτούς; Ἄ! ἂν περάσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦ κ. Κροκιδᾶ καὶ ἔβγουν τὰ δελτάρια, τότε χάριν τῶν δελταρίων ἡμπορεῖ ν' ἀποφασίσουν καὶ αὐτοὶ μίαν φορὰν τὴν ἐβδομάδα νὰ κάμουν κάποιαν θυσίαν· καὶ πάλιν ἂν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ καιρὸς· ἂν δὲν κάμῃ κρῦο, ἢ ἂν δὲν κάμῃ ζέστη· ἂν δὲν βρέχῃ ἢ ἂν δὲν φυσᾷ· ἂν δὲν εἶναι ἀνοιξίς ἢ ἂν δὲν εἶναι φθινόπωρον. Διότι ἂν κάμῃ πολὺ κρῦο τὸν χειμῶνα, δὲν ἡμποροῦν νὰ ὑπερβοῦν τὰ χιονοσιέπαστα ὄρη μας· ἂν τὸ θέρος κάμῃ ζέστη πολλή, αἱ! ἄνθρωποι εἶνε κι' αὐτοὶ· ἡμπορεῖ νὰ τρέχουν ἐφιπποὶ καὶ νὰ σκάσουν τὰ ζῶά των· ἀγάλλῃ ἀγάλλῃ· ἀπὸ δροσιᾶς σὲ δροσιᾶ· τί τοὺς βιάζει ἂν καθυστερήσουν καὶ δύο τρεῖς ἡμέρας· κατὰ τὸ τόσον βραχέρον εἰς τὰ μέρη μας ἔαρ πῶς νὰ περάσουν τοὺς πλημμυρισμένους ποταμούς; Θὰ περιμένουν νὰ ὀλιγοστεύσουν τὰ νερά· ὅταν δὲ τὸ φθινόπωρον πνέουν οἱ καττραμένοι ἐκείνοι ἀνεμοὶ πῶς νὰ διέλθουν διὰ τοῦ εὐθραύστου ἐκείνου πορθμείου μεταξὺ Ρίου καὶ Ἀντιρρίου; Ἐν συμπεράσματι εὐτυχὴς ὁ κανονίζων τὰ συμφέροντα αὐτοῦ μετὰ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἐν Ἑλλάδι!!

Ἐπειτα, κύριε Μή Χάνεσαι, τί πελεκουδία νὰ σοῦ στείλω ἐντεῦθεν; ἐκ ποίου δένδρου νὰ ξυλεύσω ταῦτα, καὶ ποίαν μορφήν νὰ τοῖς δώσω, ὥστε νὰ εἶναι προσιτὰ εἰς τὴν πρωτευουσιάνικη καλαισθησίαν σας; Ἡμεῖς ἐδῶ οὔτε πεπερές περιδρομικὰς ἀνακτόρων ἔχομεν, οὔτε νερατζιαῖς καμαρωταῖς πλατειῶν καὶ λεοφόρων, οὔτε ῥοδωνιαῖς ἀγκυθαταῖς ὑπουργείων καὶ σωματείων, οὔτε αἰσθητικὰς ἀκακίας αἰθουσῶν καὶ μεγάρων, ἐξ ὧν νὰ ζητήσω τὴν πρώτην ὕλην. Τὰ δένδρα μας εἶναι παρθενικώτερα, δηλαδή, κατ' ἀντίστροφον λόγον τῶν γυναικῶν, χονδροειδέστερα, καὶ τὰ ἐλάσσονα τμήματα αὐτῶν δυσοικονόμητα κούτσουρα χρήζοντα ὀχι πλέον κοπίδος καὶ γλυφάνου, ἀλλὰ πελέκως καὶ πρίονος καὶ χρόνου πρὸς δε περισσοῦ, ὥστε, κύριε Μή Χάνεσαι, με ἕνα κατόπιν βραδυδρομεῖον θὰ σοῦ στείλω τὰ πρῶτα δείγματα τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ ἰδίᾳ Μεσολογγιακῆς ἐκθέσεώς σου.

Πελεκούδης.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ὁ ῥάπτης εἶναι πάντοτε ὁ προαγωγὸς τοῦ ἔρωτος. Χωρὶς καλῶν ἐνδυμάτων ἔως δὲν ὑπάρχει, οὔτε διὰ τοὺς ἀνδρας οὔτε διὰ τὰς γυναῖκας.

Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀληθινοὶ ἔρωτες ζῶσιν ὅσον καὶ τὰ καινουργῇ ἐνδύματα.

Οἱ μὲν Γάλλοι λέγουν περὶ τοῦ εὐτυχοῦς ἀνθρώπου: «Γεννήθηκε κτενισμένος».

Οἱ Ἀγγλοὶ: «Γεννήθηκε μετ' ἀσημένιο κουτάλι σ' τὸ στόμα.»

Καὶ οἱ Ἕλληνες: «Γεννήθηκε πετσωμένος.»

Αἱ Ἀγγλίδες ὑπολαμβάνουσι τὴν αἰδῶ καθῆκον· αἱ Γαλίδες μίαν ἀπὸ τὰς χάριτάς των· ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνίδων αἱ μὲν εὐθήεις ὡς πονηρίαν, καὶ αἱ πονηραὶ ὡς εὐθήειαν.

Ὅσοι εἰς τὸν Μικρὸν Δοῦκα, ὅταν ἡ Μινέλλη καὶ ἡ Νεβίλ λεοσιάζουν διὰ τῶν χειλέων, στέλλουν ἀπὸ τῆς πλατείας καὶ τῶν θεωρείων κροταλέα φιλιὰ εἰς τὸν ἀέρα, καί μινουν ἀβαρίαν ἐμπορεύματος, ὅχι ἕνεκα καταιγίδος, ἀλλὰ δι' ἑλλειψιν καταναλωτῶν.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ — ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ.

Διευθυντὴς Λεούσης

Κατὰ τὴν Ὁδὸν Σταδίου ἀντικρὺ τοῦ Βασιλικοῦ Σταθμοῦ.

Ὁ κ. Λεούσης, κομμωτὴς τοῦ θεάτρου, εἶναι καλλιτέχνης διὰ τὰς κομμώσεις ἰδίως τῶν κυριῶν, προσκαλούμενος κατ' οἶκον καὶ δίδων τὸν τόνον τοῦ κάλλους εἰς τὴν κόμμωσιν.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΦΙΑΟΚΑΛΟΝ.—ΟΛΑ ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ—ΠΕΡΟΥΚΑΙ ΔΙ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ.—ΠΕΡΙΦΘΜΟΣ ΣΙΝΙΚΗ ΒΑΦΗ.